

Спрощена система оподаткування СПД. Варто, перш за все, відзначити зарегульованість спрощеної системи оподаткування СПД в порівнянні з попередніми положеннями про єдиний податок. Однак, на наш погляд, варто відзначити певну ліберальність остаточній редакції закону про спрощену систему оподаткування підприємців, крім того, відносна зарегульованість єдиного податку, дозволяє говорити про більш чітких правилах оподаткування СПД, що в свою чергу слугує полем для зловживань податкової служби [3].

Отже, обидві системи відрізняються тим, що в основі загальної системи оподаткування СПД лежить принцип оподаткування прибутку - як бази, яка обчислюється шляхом вирахування з суми всіх доходів сум, понесених у зв'язку з господарською, витрат. Загальна система оподаткування СПД під силою досить гнучких інструментів бухгалтерського і податкового обліку, властива підприємцям, бізнес яких передбачає високу оборотність коштів.

Література:

1. Система оподаткування підприємницької діяльності. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/12471019/ekonomika/sistema_opodatkuвання_pidpriyemnitskoyi_diyalnosti
2. Оподаткування суб'єктів підприємницької діяльності (СПД). – [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.juridicheskij-supermarket.ua/page_entrepreneur-taxation.html
3. Податковий кодекс України (ПКУ) Розділ XIV. Спеціальні податкові режими.- [Електронний Ресурс] – Режим Доступу: https://urist-ua.net/кодекси/податковий_кодекс_україни/глава_1_p14/

Андрощук І.І.

кандидат економічних наук

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна,

Шалімова Н.С.

доктор економічних наук, професор

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

РОЗВИТОК РИНКУ АУДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ РІЗНИХ ФОРМ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНІХ СТРУКТУР В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Сучасному етапу розвитку аудиту притаманний еволюційний характер. На сьогодні склалися дві основні концепції розуміння того, що слід вважати аудитом: по-перше, аудит у вузькому значенні слова, під яким розуміється головним чином лише перевірка дотримання бухгалтерських стандартів, а також правил подання бухгалтерської (фінансової) звітності; по-друге, аудит в широкому значенні слова, під яким в епоху інформаційного (постіндустріального) суспільства стали розуміти не стільки аудит звітності, скільки аудит всього бізнесу [5, с. 18]. Ця тенденція є логічною та передбачуваною, оскільки інформаційне суспільство вимагає від аудиторів розширення кола послуг і включення до кола його об'єктів будь-якої інформації. З іншого боку, абсолютне лідерство фінансового напряму аудиторської діяльності

спричинено все ж таки первісною увагою до фінансових питань, а фінансовий стан – це наслідок, а не причина проблем організації [4, с. 37], що підкреслює важливість дослідження інших об’єктів.

Останніми роками ринок аудиторських послуг в Україні розширився та диференціювався за напрямками та інтересами замовників аудиту. Це пов'язано, насамперед, із розширенням можливості диверсифікації професійних послуг аудиторів, що певною мірою відкриває нові можливості як перед самими аудиторами та аудиторськими фірмами, так і перед замовниками їх послуг. Відмінною рисою сучасного розвитку є поява високо інтегрованих (вертикального та горизонтального типу) структур, які відрізняються можливостями спільного використання технологій, людських та фінансових ресурсів, які спроможні розвивати високотехнологічні виробництва, і така концентрація зусиль особливо важлива, коли декілька ідей повинні поєднатися в одну життєздатну інновацію.

З точки зору захисту інформаційних інтересів та потреб інноваційно-інтегрованих структур різних типів, які є однією з найбільш дієвих форм організації інноваційних процесів в державі, доцільним є розширення ринку таких видів аудиторських послуг, як завдання з надання впевненості, інші ніж аудит чи огляд історичної фінансової інформації. Але аналіз ринку аудиторських послуг показує, що ці завдання не займають значної ніші на ринку аудиторських послуг. В 2016 році кількість укладених по Україні угод на їх виконання склала 387 од. (або 4,3%), вартість наданих послуг - 21 млн. грн. (2,5%) [1]. Суб’єктами аудиторської діяльності Кіровоградського регіону такі завдання протягом 2014-2016 рр. взагалі не виконувалися [1-3].

До переваг таких завдань, які актуалізують перспективи їх розвитку, доцільно віднести: 1) їх предметами виступають системи, процеси, операції, тому даним видам завдань з надання впевненості в більшій мірі (у порівнянні із завданнями з аудиту фінансової звітності) властиві системний та комплексний характер, які враховують всю цілісність функціонування складної та великої господарюючої системи, а також взаємозв’язок та взаємодію окремих її підсистем (структурних ланок, бізнес-процесів) і елементів (бізнес-операцій); 2) виконуються такі завдання сертифікованими аудиторами, незалежність, поведінка та кваліфікація яких чітко регламентовані, з дотриманням суворих вимоги щодо незалежності та організації контролю якості (що якісно відрізняє їх від консалтингових послуг), за їх результатами формується письмовий документ з професійною думкою стосовно відповідності предмета завдання встановленим критеріям.

Потенціал таких завдань характеризується їх можливими видами. Всі завдання з надання впевненості, інші ніж аудит чи огляд історичної фінансової інформації, в залежності від поставленої мети (призначення), можна класифікувати наступним чином: *завдання з надання впевненості об’єктної орієнтованості*, при яких перевірі підлягає або об’єкт в цілому (інноваційно-інтегрована структура) або окремі конкретні його елементи (дочірні підприємства, підрозділи, системи, засоби); *завдання з надання впевненості проблемної орієнтованості*, при яких перевірі підлягають окремі проблеми функціонування об’єкту (економічної, соціальної, інноваційної, інвестиційної сфер); *завдання з надання впевненості функціональної орієнтованості*, при яких перевіряються функціональні сфери об’єкту (інноваційна, інвестиційна, управлінська тощо).

В залежності від функціональної спрямованості предмету завдання можна виділити такі види завдань: *завдання з надання впевненості правової спрямованості* (перевірка дотримання виконання міжнародних, державних та місцевих законодавчих актів та положень, а також внутрішніх для організації статутних документів та розпоряджень керівництва); *завдання з надання впевненості організаційної*

спрямованості (перевірка на базі норм та стандартів процесів створення, функціонування, реорганізації та ліквідації фірми, який включає збір та оцінку інформації про організаційну сферу діяльності системи управління, наприклад, перевірку відповідності управлінської технології організаційній структурі управління, оцінка відповідності норм та стандартів сучасному рівню розвитку управлінської науки та практики); *завдання з надання впевненості фінансово-аналітичної спрямованості* (перевірка дотримання економічних норм та правил розрахунків, об'єктами є економічна стратегія фірми, бізнес-план, економічна ефективність системи управління); *завдання з надання впевненості соціально-трудової спрямованості* (перевірка дотримання соціальних норм, правил та розрахунків, пов'язаних з діяльністю колективів та організації, об'єктами є колективні договори між адміністрацією та колективом організації, психофізіологічні умови роботи персоналу, ергономіка, екологія, методи формування соціальних груп, методи оцінки персоналу, комунікації в колективі та організації в цілому, методи освіти та підвищення кваліфікації персоналу, в якості стандартів для проведення завдань використовуються затверджені в організації методики та договори, а також законодавчі акти з соціальних питань); *завдання з надання впевненості технологічної спрямованості* (перевірка на базі норм та стандартів професійного рівня і поточного стану техніки та технології, яка використовується апаратом управління організації, визначається відповідність або невідповідність рівня техніки та технології, а також їх кількості в залежності від трудомісткості, складності та узгодженості виконуваних функцій працівниками апарату управління.); *завдання в сфері безпеки суб'єкта господарювання* (предметом завдання в цьому випадку буде виступати система промислової безпеки або ж інформаційні системи з точки зору забезпечення інформаційної безпеки); *завдання з надання впевненості маркетингового спрямування* (перевірка узгодження маркетингових цілей фірми та її можливостей, оцінка відповідності маркетингової політики вимогам ринків та споживачів, обґрунтованість визначення товарів, які мають найбільшу цінність для споживачів та найкращі перспективи збуту); *завдання з надання впевненості в сфері інформаційних систем* (перевірка системи інформаційної безпеки підприємства); *завдання з надання впевненості операційно-виробничого спрямування* (перевірка відповідності існуючого рівня виробництва певним встановленим цілям з урахуванням наявних ресурсів (матеріально-технічних, трудових, фінансових), обсягів виготовлення продукції, технологічного рівня виробничих процесів, можливості оновлення (модернізації) парку обладнання, кваліфікаційного рівня персоналу, ступеня гнучкості виробничих процесів, вимог споживачів до продукції, яку випускає підприємство); *завдання з надання впевненості інвестиційного спрямування* (виконується в сфері інвестиційних проектів і його об'єктами є інвестиційна привабливість підприємства, виконання умов інвестиційних контрактів та інвестиційних кредитних договорів, окупність інвестиційних об'єктів тощо); *завдання з надання впевненості інноваційного спрямування* (необхідність виконання таких завдань виникає при плануванні, впровадженні та оцінці ефективності інновацій).

Для таких завдань слід використовувати назву, в який би чітко наводився об'єкт, зазначалося, що це завдання з надання впевненості, інше ніж аудит чи огляд історичної фінансової інформації (не може бути ідентифіковано як аудит чи огляд історичної фінансової інформації), наприклад: «завдання з надання (обґрунтованої або обмеженої) впевненості з ефективності (відповідності) використання виробничих потужностей» або «завдання з надання (обґрунтованої або обмеженої) впевненості з ефективності (відповідності) систем корпоративного управління».

Література:

1. Звіт Аудиторської палати України до Кабінету Міністрів України за 2016 рік. Узагальнена інформація про стан аудиторської діяльності в Україні у 2016 році [Електронний ресурс] / Аудиторська палата України. – Київ, 2017. – 61 с. – Режим доступу: <http://www.apu.com.ua/zvit-dokmu>
2. Звіт Аудиторської палати України до Кабінету Міністрів України за 2014 рік. Узагальнена інформація про стан аудиторської діяльності в Україні у 2014 році [Електронний ресурс] / Аудиторська палата України. – Київ, 2015. – 56 с. – Режим доступу: <http://www.apu.com.ua/zvit-dokmu>
3. Звіт Аудиторської палати України до Кабінету Міністрів України за 2015 рік. Узагальнена інформація про стан аудиторської діяльності в Україні у 2015 році [Електронний ресурс] / Аудиторська палата України. – Київ, 2016. – 42 с. – Режим доступу: <http://www.apu.com.ua/zvit-dokmu>
4. Одегов Ю.Г. Аудит и контроллинг персонала: Учебник / Ю.Г. Одегов, Т.В. Никонова. – М.: Издательство «Альфа-Пресс», 2006. – 560 с.
5. Ситнов А.А. Операционный аудит: теория и организация: учебное пособие / Алексей Александрович Ситнов. – М.: ФОРУМ, 2011. – 240 с.

Горпинченко О.В.

*асистент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнський національний технічний університет*

ВИЩА ОСВІТА ЯК ЧИННИК БЕЗПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРАЦІВНИКІВ

Процеси формування інноваційної економіки вимагають наявності високоякісного людського капіталу. За сучасних умов це стає можливим переважно за рахунок безперервного професійного розвитку працюючих.

У більшості розвинених країн велика увага приділяється саме аспекту стимулювання як працівників, так і роботодавців для постійного, системного професійного розвитку. Так, наприклад, група Світового банку визнала за доцільність, підтримувати країни, які потребують фінансування або міжнародної технічної допомоги для досягнення цілей сталого розвитку, в рамках яких визначено, що до 2030 року населення повинно отримати доступ до якісної освіти та безперервного навчання. Ось чому подальший розвиток вітчизняної економіки вимагає формування налагодженої системи безперервного професійного розвитку.

Як свідчать результати закордонних досліджень, одним з стимулюючих факторів до безперервного професійного розвитку є рівень освіченості працівників.

Не дивлячись на високий рівень охоплення населення вищою освітою в Україні, за оцінками міжнародних експертів, якість освіти є низькою [8]. Поряд з цим досить невисоким є рівень охоплення післядипломною освітою, що також негативно впливає на якість робочої сили.

З іншого боку недосконалість збору статистичних даних, що описує цей процес в Україні, не відображає реальної ситуації, що стосується малого та середнього бізнесу.

У зв'язку з цим нами було проведено опитування та з метою встановлення залежності між рівнем освіти та залученням працівників у процес безперервного професійного розвитку. Проведене опитування показало такі результати: 55%